

Ειρήνη Ταμπασούλη

**Διπλωματική εργασία- Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών “Ψηφιακές Μορφές Τέχνης”
της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας**

Nidus σημαίνει φωλιά όσο και σημείο ανάπτυξης μιας μόλυνσης. Αφορμή για τη δημιουργία της εγκατάστασης ήταν η παρατήρηση φωλιών εντόμων που βρέθηκαν σε κρανία ζώων, εγκαταλελειμμένα κτίρια και παλιές ηλεκτρικές συσκευές — φαινόμενα που αποδεικνύουν την επίμονη βιολογική ροπή προς την επιβίωση και την προσαρμογή των οργανισμών, ανεξαρτήτως του περιβάλλοντος στο οποίο βρίσκονται. Μεταφέροντας αυτή τη ροπή στο ανθρώπινο είδος, το έργο διερευνά τη σταδιακή και εντεινόμενη συνεξάρτηση της εξέλιξης του ανθρώπου με την τεχνολογία, με αφετηρία την υπόθεση ότι η τεχνολογική πρόοδος δεν λειτουργεί πλέον απλώς ως εργαλείο, αλλά ως διαμορφωτικός παράγοντας της ίδιας της ύπαρξης.

Στο πλαίσιο αυτό, οι μέλισσες, το είδος που έχει ανακηρυχθεί ως το πιο σημαντικό για την επιβίωση του πλανήτη, παρουσιάζονται ως μια πιθανή μελλοντική κυρίαρχη μορφή ζωής, υποδηλώνοντας ένα σενάριο εξελικτικής συνέχειας όπου το ανθρώπινο είδος δεν βρίσκεται πια στο επίκεντρο, συγκροτώντας έναν υβριδικό κόσμο όπου το οργανικό και το μηχανικό στοιχείο συνυπάρχουν σε ένα μετα-αποκαλυπτικό περιβάλλον. Πρόκειται για ένα πιθανό οικοσύστημα

που αναδύεται στο πλαίσιο ενός μετα-ανθρωποκεντρικού τεχνολογικού περιβάλλοντος, όπου οι μηχανισμοί της φύσης και της τεχνολογίας αναδιαμορφώνουν τις ισορροπίες επιβίωσης.

Στην εγκατάσταση περιλαμβάνονται βίντεο τα οποία συνδυάζουν αρχειακό και πρωτογενές υλικό, όπως παραστάσεις και επιγραφές σχετικές με την αρχαία μελισσοκομία, αναφορές σε ψευδοεπιστημονικές θεωρίες φυσιογνωμικής για την εξέλιξη του ανθρώπου, καθώς και καταγραφή της δραστηριότητας δυο μυθοπλαστικών χαρακτήρων της εγκατάστασης.

Παράλληλα, έχουν τοποθετηθεί σε φυσικό χώρο εκτός του χώρου της εγκατάστασης, μέλισσες σε κυψέλες. Οι κυψέλες αυτές εντάσσονται στο έργο ως δυναμικά πεδία παρατήρησης και καταγραφής, επιτρέποντας τη συλλογή δεδομένων και δημιουργώντας έναν διάλογο μεταξύ φυσικού και τεχνητού περιβάλλοντος, μεταξύ ζωής και αναπαράστασης.

Παράλληλα, η εγκατάσταση περιλαμβάνει δύο διαδραστικά ηχητικά μηχανήματα κατασκευασμένα με χρήση Arduino και ένα διαδραστικό 360° βίντεο, τα οποία ενεργοποιούνται από τον θεατή. Μέσω αυτής της διεπαφής παράγονται είτε ηχητικές συνθέσεις είτε αφηγήσεις, οι οποίες προσδίδουν στο έργο ένα επιπλέον ερμηνευτικό επίπεδο σχετικό με το πολιτισμικό και τεχνολογικό πλαίσιο που πραγματεύεται. Το σύνολο ολοκληρώνεται από assemblages που συνδυάζουν οργανικά μέρη και μηχανικά εξαρτήματα, λειτουργώντας ως ευρήματα μιας πιθανής αρχαιολογίας του μέλλοντος, όπου τα ίχνη της τεχνολογίας και της βιολογίας συνυφαίνονται σε νέες μορφές ζωής και υλικότητας.

Το Nidus διερευνά τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ επιστήμης και τελετουργίας, μηχανικού και οργανικού, αρχαϊκού και μετα-αποκαλυπτικού, προτείνοντας ένα δυνητικό πεδίο συνύπαρξης μεταξύ ανθρώπινων, μη ανθρώπινων και τεχνητών μορφών ζωής.

https://youtu.be/v9i2qlR_q14

<https://youtu.be/XcoNbe3pcX8>

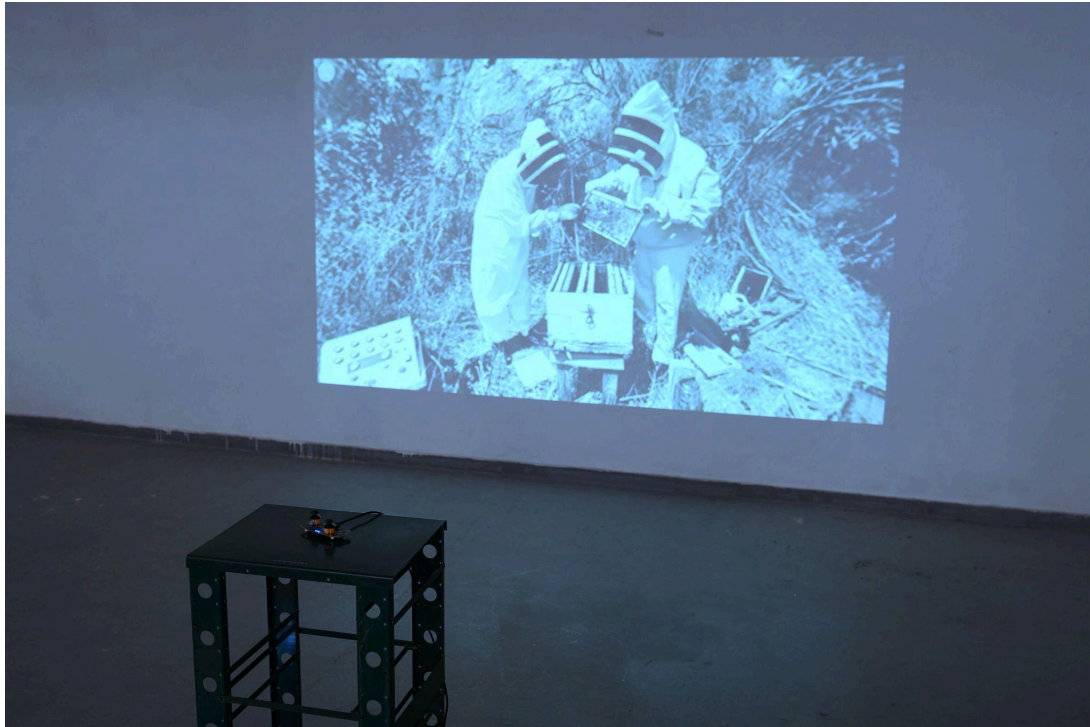

https://youtu.be/_pIPrbXvY6U

<https://youtu.be/svFpSaEvIsU>

<https://youtu.be/e7DeAeNs8r4>
<https://youtu.be/vmrqh8eMaBs>

